

- 2) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w związku z pkt 1 załącznika I B do wspomnianej dyrektywy oraz w świetle motywu 17 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, czy technika/metoda mutagenyzy była tradycyjnie wykorzystywana do różnych zastosowań i jej bezpieczeństwo zostało już dawno potwierdzone w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 lipca 2018 r., należy brać pod uwagę wyłącznie uprawy polowe organizmów uzyskanych za pomocą tej metody/techniki, czy też możliwe jest również uwzględnienie prac badawczych i publikacji nie dotyczących takich upraw oraz czy w odniesieniu do takich prac i publikacji należy brać pod uwagę wyłącznie te spośród nich, które dotyczą zagrożeń dla zdrowia ludzkiego lub środowiska naturalnego?

(¹) Dz.U. 2001, L 106, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 8 września 2021 r. w sprawie T-152/19, Brunswick Bowling Products LLC/Komisja, wniesione w dniu 17 listopada 2021 r. przez Brunswick Bowling Products LLC

(Sprawa C-694/21 P)

(2022/C 37/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Brunswick Bowling Products LLC (przedstawiciel: R. Martens, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Szwecji

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie pkt 1 i 2 sentencji zaskarżonego wyroku;
- oraz skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd,
- lub, tytułem ewentualnym, uchylenie pkt 1 i 2 sentencji zaskarżonego wyroku oraz rozpoznanie skargi w pierwszej instancji i stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1960 (¹);
- oraz w każdym wypadku obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 263 w związku z art. 256 ust. 1 TFUE i art. 4 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady dobrej administracji ze względu na naruszenie prawa przez Sąd poprzez niedokonanie oceny informacji, na podstawie których Komisja wydała ostateczną decyzję, lub które pominęła, i w związku z tym nie uwzględniła wszystkich istotnych czynników, podczas gdy, w sytuacji gdy Komisja jest zobowiązana do zapewnienia, że dysponuje możliwie najbardziej kompletnymi i wiarygodnymi informacjami, odpowiednia kontrola zgodności z prawem decyzji Komisji przez Sąd oznacza, iż dokona on weryfikacji, czy Komisja oparła się na wszystkich istotnych informacjach i w razie potrzeby, czy informacje, na których oparła się Komisja są prawdziwe, wiarygodne, kompletne i spójne.

Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE, art 41 ust. 1 i art. 4 ust. 2 lit. c) karty oraz obowiązku uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przez Sąd wystarczająco szczegółowego i popartego argumentami uzasadnienia, podczas gdy zgodnie z ciążącym na nim obowiązkiem uzasadnienia Sąd powinien przedstawić w sposób jasny i jednoznaczny swe rozumowanie, pozwalając wnoszącemu odwołanie na poznanie powodów wydanego orzeczenia.

(¹) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie środka ochronnego przyjętego przez Szwecję zgodnie z dyrektywą 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, zakazującego wprowadzania do obrotu określonego rodzaju maszyn do ustawiania kręgli oraz zestawu uzupełniającego, który ma być wykorzystywany razem z takim rodzajem maszyn do ustawiania kręgli, produkowanych przez przedsiębiorstwo Brunswick Bowling & Billiards, i wycofującego maszyny tego rodzaju, które wcześniej zostały wprowadzone do obrotu (Dz.U. 2018, L 315, s. 29).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 22 września 2021 r. w sprawach połączonych T-639/14 RENV, T-352/15 i T-740/17, Dimosia Epicheirisi Elektrismou AE (DEI)/Komisja Europejska, popierana przez Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon, wniesione w dniu 19 listopada 2021 r. przez Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon

(Sprawa C-701/21 P)

(2022/C 37/28)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon (przedstawiciele: adwokaci Vasileios-Spyridon Christianos i Georgios Karydis)

Druga strona postępowania: Dimosia Epicheirisi Elektrismou AE (DEI), Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 22 września 2021 r. w sprawach połączonych T-639/14 RENV, T-352/15 i T-740/17;
- w razie konieczności skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie DEI całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem zaskarżonego wyroku było ustalenie, czy biorąc pod uwagę taryfę dostaw energii elektrycznej DEI fakturowaną wnoszącemu odwołanie, Komisja powinna była mieć wątpliwości lub doświadczyć poważnych trudności – w rozumieniu art. 4 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2015/1589 (¹) – co się tyczy istnienia pomocy państwa, które powinny były skłonić ją do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.

Wnoszący odwołanie podnosi w nim trzy zarzuty, utrzymując, że w zaskarżonym wyroku:

- **po pierwsze**, Sąd nie zbadał ogólnych zasad prawa „nemo auditur ...” i „venire contra factum proprium” w odniesieniu do legitymacji procesowej przysługującej DEI w zakresie wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności;
- **po drugie**, Sąd naruszył prawo z jednej strony odnośnie do kryterium prywatnego przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 107 ust. 1 TFUE, a z drugiej strony odnośnie do charakteru sądu arbitrażowego jako organu państwowego;
- **po trzecie**, Sąd naruszył prawo przy wykładni art. 4 rozporządzenia 2015/1589 z jednej strony odnośnie do warunku istnienia wątpliwości i poważnych trudności, co się tyczy istnienia pomocy państwa na etapie wstępnego badania skarg do Komisji, a z drugiej strony odnośnie do odwrócenia ciężaru dowodu.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015 L 248, s. 9).